

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07 KEK Diavlos/Eiropas Komisija 2010. gada 20. maijā iesniedza KEK Diavlos

(Lieta C-251/10 P)

(2010/C 195/20)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: KEK Diavlos (pārstāvis — D. Chatzimichalis, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— apmierināt šo apelācijas sūdzību atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem;

— apelācijas sūdzībā minēto iemeslu dēļ atcelt Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07, apmierinot apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmajā instancē iesniegto prasību par Komisijas 2006. gada 23. februāra Lēmumu C(2006) 465, galīgā redakcija, atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem un atceļot šo lēmumu un visus citus ar to saistītos Komisijas aktus un/vai lēmumus;

— piespriest atbildētājai — Eiropas Komisijai — atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un apelācijas sūdzības iesniedzējas advokāta atlīdzību abās tiesu instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu 2010. gada 20. maija apelācijas sūdzību sabiedrība KEK Diavlos apstrīd Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumu lietā T-190/07 un lūdz to atcelt, apmierinot minēto sabiedrības prasību, kas iesniegta par Komisijas 2006. gada 23. februāra Lēmumu C(2006) 465, galīgā redakcija, atbilstoši tajā izvirzītajiem prasījumiem, un atceļot šo lēmumu un visus citus ar to saistītos Komisijas aktus un/vai lēmumus.

Minētā sprieduma atcelšana tiek lūgta turpmāk īsumā izklāstīto iemeslu dēļ.

Pirmais atcelšanas pamats: apstrīdētajā spriedumā ar nepareizu un nepietiekamu pamatojumu pilnībā ir noraidīta prasītājas prasība un visi tajā izklāstītie argumenti, kaut gan tā bija jāapmierina pilnībā vai, pakārtoti, daļēji. Pārsūdzētajā spriedumā pilnībā nav ņemts vērā arguments, kas ir būtisks strīda risinājumam un saskaņā ar kuru sabiedrība bija izpildījusi savu līgumisko pienākumu izdot informatīvu materiālu 1 000 eksemplāros (katrā valodā), kurā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai sagatavotu skolēnus pārejai uz *euro*, izdodot īpašu informatīvu bukletu uz daudzām lappusēm (8., 9. un 10. pielikums). Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā nav norādīts pamatojums saistībā ar to informatīvo bukletu vērtējumu, ko prasītāja izdeva atbilstoši saviem līgumiskajiem pienākumiem.

Otrais atcelšanas pamats: apstrīdētajā spriedumā ir pieļautas kļūdas, jo pretēji tiesiskajam regulējumam, īpaši Reglamenta 48. pantam, tajā ir noraidīts prasītājas sabiedrības priekšlikums iesniegt papildu pierādījumus un konkrētāk nav piešķirts termiņš, kuru prasītāja lūgusi piešķirt tiesas sēdē, lai iesniegtu atsevišķus dokumentus, kas attiecas uz iespējamiem Komisijas konstatētiem "pārkāpumiem", īpaši attiecībā uz laika posmu, kurā attiecīgie izdevumi tika reģistrēti grāmatvedības dokumentos, lai tos varētu atzīt par "kompensējamiem", pamatojoties uz līgumu un tā II pielikumu.

Trešais atcelšanas pamats: pārsūdzētajā Vispārējās tiesas (tiesnesis vienpersoniski) 2010. gada 18. marta spriedumā prasītājai nepamatoti tika piespriests atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus, kaut gan atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam tiesāšanās izdevumi bija jāsadala starp lietas dalībniekiem vai arī, ņemot vērā lietas apstākļus, prasītājai kā lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, bija jāpiespriež atlīdzināt tikai daļu no Komisijas tiesāšanās izdevumiem.

Prasība, kas celta 2010. gada 19. maijā — Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-253/10)

(2010/C 195/21)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Tokár un A. Marghelis)

Atbildētāja: Slovākijas Republika